

ДОБРУДЖАНСКА

ЖИВНА

За културно и стопански напредък на Добруджа

Телефон № 30.

Гл. редакторъ Т. Д. Иванова

НОВИ ВАЖНИ ПРИДОБИВКИ ЗА ГР. ДОБРИЧЪ

Инсталиране на автоматична телефонна централа и телекопирущи телеграфни машини в Добричъ.

Посещението на Началника на техническия отделъ при Гл. Дирекция на пощите, г. Инж. Вичо Писоновъ, придруженъ отъ началниците на службите при отдела.

На 3 т. м. идвайки отъ София пристигна в града ни Началника на техническия отделъ при Гл. дирекция на пощите г. Инж. Вичо Писоновъ, придруженъ отъ началниците на службите при отдела.

Има ли причина за разединение?

У насъ няма причини за разединение: нито религиозни, нито национални, нито политически, нито социални.

— Религиозни — 95%, отъ българския народъ изповядва източно-православната вяра. Какво трогателно единство, една вяра, един народъ по един и същи начинъ отпраща своите молитви къмъ Бога, своите надежди, своята вяра в бъдещето.

У насъ не съществуватъ национални причини за разединение, защото българският народъ е едноплемеменъ. У насъ няма както въ Югославия — сърби, хървати, словенци, македонци и други различни народи. Всички българци отъ Морава до Егей и отъ Дунава до Шаръ сж все българци.

Ако се касае до вътреш-

българския характеръ си е казалъ думата. Ние обичаме свободата, но и умеемъ да се подчиняваме. Ние обичаме реда, но искаме и отговорност, — ето защо българският народъ не е нито авторитаренъ, нито демократиченъ, въ книжния смисъл на думата, а е само българският народъ съ свой духъ, свой мирогледъ, свой собствени разбирания.

Ако е до външна политика, само здраворазумниятъ интересъ на българския народъ трябва да ни сочатъ пътя. Борбата за националното обединение на цялкупния български народъ ни очертава днесъ мястото въ европейския конфликтъ.

Въ България няма причини и за социални различия, защото плодородна и благодатна е земята ни, защото нашиятъ народъ е селски и всъщностъ българинътъ, повече или по-малко върви следъ собственото рало и бразди собствената си земя. Защото една незначителна частъ отъ нашия народъ е работнически, въ насъ няма пролетариатъ, защото въ насъ няма свръхъ развита индустрия. И все пакъ въ насъ има мизерия, въ насъ има неправди, защото въ насъ има експлоатация отъ малцинствата, всъщностъ всички мисли за себе си, но всички забравятъ, че народътъ е като часовникъ, повреди ли се едно колелце, поврежда се цялата часовница. Страда ли частъ отъ българския народъ, цялътъ народъ страда, правилното развитие на цялътъ народъ е нарушено. Ето защо, не само можемъ, но трябва да запазимъ българското социално единство, защото то е вътрешната страна на народното единство.

Всички ние, ще трябва да се превърнемъ въ стопански бентъ, въ който ще се спремъ всъщностъ опитъ да бъде разколебано народното единство. Горко тогава, който се блъсне въ него!

при Гл. дирекция на пощите г. Инж. Вичо Писоновъ, придруженъ отъ началниците на службите при отдела г. инж. Владимиръ Харизановъ и г. инж. Димитъръ Чилевъ. Целта на идването на г. инж. Писоновъ бѣ да проучи състоянието на телеграфните и телефонни съобщения въ Добруджа и да се направи всичко възможно за осигуряване бързо и редовна телефонна връзка на града ни съ Варна, София и останалите градове на страната.

Г-нъ Писоновъ е вземалъ при сърце направените изложения отъ страна на Началника на Добришката т. п. станция, г-нъ Първанъ Ваковъ за състоянието на телефонните съобщения отъ и за града ни, изложени въ отделни доклади. Съ идването на г. инж. Писоновъ тукъ на 3 т. м. се инсталира една високо-фреквентна уредба, чрезъ която се осигури още една телефонна връзка за Варна.

Търговското съсловие и цялото гражданство благодарни на г. Писоновъ за обрънатото внимание къмъ града ни и възра, че посрѣдствомъ него, въ скоро време ще се осъществятъ и подетата инициатива за инсталиране на автоматична телефонна централа. Въ лицето на г. инж. Писоновъ, началника на станцията г. Първанъ Ваковъ и на техните помощници виждаме енергичността, желанието и амбицията да се издигне частъ по-скоро на завидна висота съобщителното дѣло, което е изостанало много назадъ въ този край. Надѣваме се въ скоро време пакъ така безшумно да бъдемъ изненадани съ инсталирането на автоматичната телефонна централа и телекопирущите телеграфни машини.

Търговското съсловие и цялото гражданство благодарни на г. Писоновъ за обрънатото внимание къмъ града ни и възра, че посрѣдствомъ него, въ скоро време ще се осъществятъ и подетата инициатива за инсталиране на автоматична телефонна централа. Въ лицето на г. инж. Писоновъ, началника на станцията г. Първанъ Ваковъ и на техните помощници виждаме енергичността, желанието и амбицията да се издигне частъ по-скоро на завидна висота съобщителното дѣло, което е изостанало много назадъ въ този край. Надѣваме се въ скоро време пакъ така безшумно да бъдемъ изненадани съ инсталирането на автоматичната телефонна централа и телекопирущите телеграфни машини.

Търговското съсловие и цялото гражданство благодарни на г. Писоновъ за обрънатото внимание къмъ града ни и възра, че посрѣдствомъ него, въ скоро време ще се осъществятъ и подетата инициатива за инсталиране на автоматична телефонна централа. Въ лицето на г. инж. Писоновъ, началника на станцията г. Първанъ Ваковъ и на техните помощници виждаме енергичността, желанието и амбицията да се издигне частъ по-скоро на завидна висота съобщителното дѣло, което е изостанало много назадъ въ този край. Надѣваме се въ скоро време пакъ така безшумно да бъдемъ изненадани съ инсталирането на автоматичната телефонна централа и телекопирущите телеграфни машини.

Гостуването

на Японския пълн. министъръ г. АКИРА ЯМАДЖИ въ Добричъ. Вниманието на добруджанци къмъ техния гостъ. Г-нъ Ямаджи е останалъ съ отъ лични спомени за Добруджа.

Вестта за идването на японския императорски мрът. г. Ямаджи въ Добричъ предизвика голѣмъ интересъ всрѣдъ гражданството. Още отъ 4 часа слоб, площада, предъ общината е изпълненъ съ множество посрещатели.

На площада, където е построена арката съ надписъ „Добро дошли“, на японски и български езици, сж наредени официалните власти на града, начело съ представителя на мѣстното българо-японско дружество въ града ни, г. Ник. Костовъ придруженъ отъ членове на сжщото дружество и още много други официални лица.

Къмъ 7 и пол. ч. колата на японското посолство се зададе отъ къмъ шестото за Силистра, отъ която слѣдхо: японскиятъ мрътъ Акира Ямаджи, японския мрътъ по печата, г. Дошо и генер. о. з. Радевъ, които бѣха посрещнати, подъ звуците на музиката, отъ официалните лица, следъ което всички се отправиха къмъ арката. Тукъ пом. областния управителъ съ краткото слово поздрави съ „добре дошли“ сжния гостъ въ Добричъ. Г-нъ Ямаджи отговори на нѣмски езикъ. Кметътъ на града, г. Бѣчваровъ произнесе приветствена речъ която бѣ преведена на г. Ямаджи, който отговори въ духа на сжщата. Следъ това говори и представителъ на войската, г. полк. Механджиевъ, който между другото каза:

„Българското войнство схваща значението на голѣмата борба, която владѣе надъ свѣта, борба за установяването на единъ новъ справедливъ редъ за постигането повече правдо,

Поради независимостъ отъ редакцията причини, вестникътъ не бѣ редовенъ съ своето излизане. Единствената причина, която наложителна е закъснението, което стана при доставката на вестникарската хартия, отъ която първата пратка вече пристигна. Просимъ извинение отъ нашите читатели и абонати за станалото опущение,

свѣтлина и миръ между народите. Въ името на вѣстното наше войско е водила упорита борба за осъществяването на тия свѣтли идеали и е дала скъпи жертви. Българскиятъ народъ таи найискрени, сърдечни и приятелски чувства къмъ великия и храбъръ японски народъ, особено днесъ, когато го свързватъ общи желания и цели за постигането на една и сжща кауза“.

Г-нъ Ямаджи отговори на нѣмски езикъ, като изтъкна симпатичните, които храни японскиятъ народъ въ лицето на България и, заяви, че винаги лично той е работилъ и работи неуморно за постигането на единъ още по-тѣсни и задълбени връзки между двата народа.

Силитъ отъ остана, — каза г. Ямаджи, водятъ една голѣма борба, ръководена отъ най-добри желания и продиктувана отъ чисти чувства за установяването на единъ свѣтовенъ редъ на справедливостъ и, тѣ сж напълно увѣрени, че тѣхната борба ще постигне единъ щастливъ редъ, въ който ще има повече радостъ и благоденствие за всички народи.

Поднесени бѣха, следъ това на г. Ямаджи букети цвѣта отъ нѣколко девойки въ национална носия, следъ което гоститъ придружени отъ представители на официалната властъ се отправиха къмъ клуба на записните офицери, въ зданието на което отсѣднаха гоститъ.

Народътъ по пътя ги аклимираше бурно. Следъ малко на балкона се появи г. Ямаджи, който благодарни за сърдечния приемъ и поздрави гласно добруджанци, съ изказаната свобода. Думитъ му бѣха изпратени съ гръмъласно ура.

Сжщата вечеръ, въ 9 и пол. часа се откри тържественото събрание, което стана съ извършването на японския и българския национални химни.

Председателътъ на мѣстното японско-българско д-во г. Костовъ произнесе приветствено слово къмъ г. Ямаджи, на което г. Министра отговори, като

Какво каза най-стария ветеранъ на с. Дуванъ-ювасж (Соколово), Балчишко — дѣдо Илиа, на нашия редакторъ. (Вж. репортажа на 2 стр.)

ОБЩЪ ДОБРУДЖАНСКИ СЪБОРЪ ПРЕЗЪ ЕСЕНЬТА

Манифестацията на освободенитъ.

Добруджанската организация въ София съ съгласие на правителството и въ изпълнение желанията на добруджанци, свиква за 3, 4 и 5 октомврий т. г. въ Добричъ **Великъ добруджански съборъ**. На събора ще се дадатъ нужните отчети за асестранната дейностъ на добруджанското население и емиграцията, ще се отдаде възхваля на деятелитъ и ще се напише и притвори последната страница на едно славно минало, преизпълнено съ подвизи и дѣла, които ще красятъ историята на добруджанското освободително движение.

Великиятъ добруджански съборъ ще бъде едно блестящо манифестация предъ цялътъ и свѣтъ за привързаността на добруджанското население къмъ България и за предаността, любовъ, вѣрностъ и преданостъ къмъ всебългарскитъ национални идеали.

На този съборъ добруджанци ще изразятъ по най-внушителенъ начинъ всегашната си благодарностъ къмъ Негово Величество Борисъ III Царя-Освободителъ и обединителъ, къмъ правителството и къмъ българския народъ за освободението на Добруджа.

Изрази благодарността си за вниманието, което му е оказано по време на неговото посещение въ Добричъ.

Следъ това бѣ изнесена сказка на тема „Япония и България“ отъ генер. о. з. Радевъ и, сказка за Япония отъ аташето по печата, г. Дошо. Тържеството завърши съ изпълнението на нѣколко балетни номера отъ група ученички подъ ръководството на г-жа Цанка Лазарова.

Въ честъ на гоститъ бѣ сервирана вечеря въ ресторанта Санъ-Стефано. На другия денъ гоститъ посетиха селата: Дуранларъ, Шабла и на нощъ Калиакра имъ бѣ сервиранъ обѣдъ, следъ това Каварна, Балчикъ и обратно Добричъ, където въ тѣхна честь бѣ даденъ голѣмъ приемъ-чай, въ салонитъ на Областното управление.

Следъ това, г. Ямаджи е посетилъ гр. Варна, където му е било устроено радушно посрѣщане.

ПИВНИЦА „МАЛАГА“
ВАРНА, ул. „М. Луиза“ 31
предлага винаги първокачествени, (южни) пазарджишки **ВИНА** и най-отбрани други **спиртни напитки**.
Георги & Добри Тодорови
добруджанци

Печ. „Свѣтлина“, Варна

Спомени за Адриана Будевска

Приобщеността ѝ къмъ Добруджа.

Името на Будевска ми бѣ познато още отъ раннитъ години на детството. За нея въ Добричъ всички говореха съ затрогнато внимание. Още тогава искахъ да узная какъ изглежда тази възлюбена на българското изкуство. Но въ онѣзи години азъ не можахъ да я видя.

Когато по-късно случаятъ ми помогна да дойда въ София, посетихъ актрисата въ Народния театъръ, за да ѝ се представя. Така ми бѣха поръчали наши общи познати. Адриана Будевска ме посрещна усмихната и радостна; изглеждаше моето посещение въкъреси въ душата ѝ спомени отъ родния и милия й Добричъ, за който тя винаги си спомняше съ умиление и обичъ.

Овъ тази срѣща минаха нѣколко години. Мислѣхъ, че актрисата е забравила голобратото момче. Срѣщаме се и следъ това, но никогато случаятъ не ме постави съ А. Будевска въ близкъ досѣгъ: тя си имаше своитъ грижи и интереси, имаше и азъ моитъ, и тѣ бѣха за нея далечни и чужди.

Когато по-късно посветихъ усилията си на добруджанската освободителна борба, потърсихъ А. Будевска, за да я покана да участва въ една добруджанска литературно-музикална вечеръ. Отказа ми. Извини се, че е наразположена и уморена. За сжщата целъ я посетихъ и втори пътъ. Пакъ ми отказа участието си. Но азъ знаехъ вече истинскитъ причини за нейния отказъ.

Не трябва да живѣете съ огорчението на миналото, — поискахъ да я утеша. — Вие сте гордостъ на българския театъръ. Какво отъ това, че не се числите къмъ състава на Народния театъръ?

А. Будевска се почувствува засегната. Тя скочи отъ стола си като оженена. Очитъ ѝ ме стрелнахъ съ гнѣвъ, като че азъ бѣхъ виновникътъ за нейнитъ терзания. Но тя пакъ поиска да скрине истината отъ менъ. Нейната нахърнена гордостъ не ѝ позволяваше да ми открие болката си.

— Не ми е възможно да участвамъ въ каквито и да е спектакли. Моитъ домашни не срещи изпепелиха душата ми. Нито какъ възторгъ няма въ нея. Само да знаете какъ съмъ уморена... и тѣседна отново на стола си и като че потъна въ него.

А. Будевска за пръвъ пътъ ми се стори лоялна. Коситъ ѝ ми се видѣха протрѣпени. И двѣтъ ѝ ржце, които тя небрежно бѣ отпуснала, убедително ми подсказваха, че годинитъ

сж сложили своя печатъ върху нейния, неспокоенъ духъ. Въ сжщия моментъ азъ се упрехнахъ, че дойдохъ да ѝ наруша спокойствието. И, въ желанието да я обнадежда, неочаквано подхвърлихъ:

— Вие знаете, че българската културна общественостъ по-сѣщна уволнението Ви съ възмущение. Тогава всички писеха за Васъ и за артистичнитъ Ви преображения съ затрогващъ възторгъ.

Припомнихъ ѝ, че азъ писахъ нѣщо за нея.

Но А. Будевска не се ободри отъ моитъ увѣрени. Напротивъ, това, което ѝ казахъ, като че още повече я опечали. Тя пакъ стана отъ стола си и нервно започна да ходи по стаята.

— Мала съмъ паметь! Старѣла била...? И, за да ме съветва още повече, додохъ до званието... почетна актриса на Народния театъръ! Покорно благодаря... Благодаря и за честта и за преклонението!

— Извинете, — поискахъ да я прекъсна.

— За истинския актьоръ, — продължи А. Будевска все така възбудено, — няма възраст. Какво означава това снизходително благоволение? Тѣзи, които ме уволниха, поискаха да ме убедятъ, че нѣкога съмъ била актриса. Значи днесъ не съмъ. Е добре! Азъ искамъ моитъ врагове да тържествуватъ: азъ наистина не съмъ актриса! Затова никогато вече няма да играя! Тѣ ме убиха и азъ желая да бъда завинаги мъртва.

— Вие трябва пакъ да се върнете на сцената. Така най-добре ще си отмѣстите на тѣзи, които неzasлужено и жестоко Ви оскорбиха.

— Пакъ на сцената!... На сцената... — почти презъ силзи добави А. Будевска и не се доизказа. — О, никогато!

И тя удържа тази клетва, която съ болка и съ мъка бѣ дала предъ себе си.

Преди да напусне България, въ единъ джидованъ ноемврийски денъ, неочаквано настипнахъ Адриана Будевска на бул. „Фердинандъ“. Развѣчихме нѣколко обичайни и нищо незнаещи поздравления. Тя си купи плодове и настоятелно ме покани да я посетя.

Никогато няма да забравя тази вечеръ. Именитата актриса ме прие сърдечно и мило. Чети ми, между другото, извадки отъ своя артистиченъ дневникъ. Това бѣха трогателни страници, написани съ нервъ и съ рѣдко писателско проникновение. Прочети ми и свои стихотворения, които ме въведоха въ нейната артистична и лична трагедия. Говорихме и за нѣкои отъ свѣтилата на българския театъръ. И за живитъ и за умрѣлитъ тѣ бѣ запалила най-мили спомени.

Все по това време следъ едно протестно публично събра-

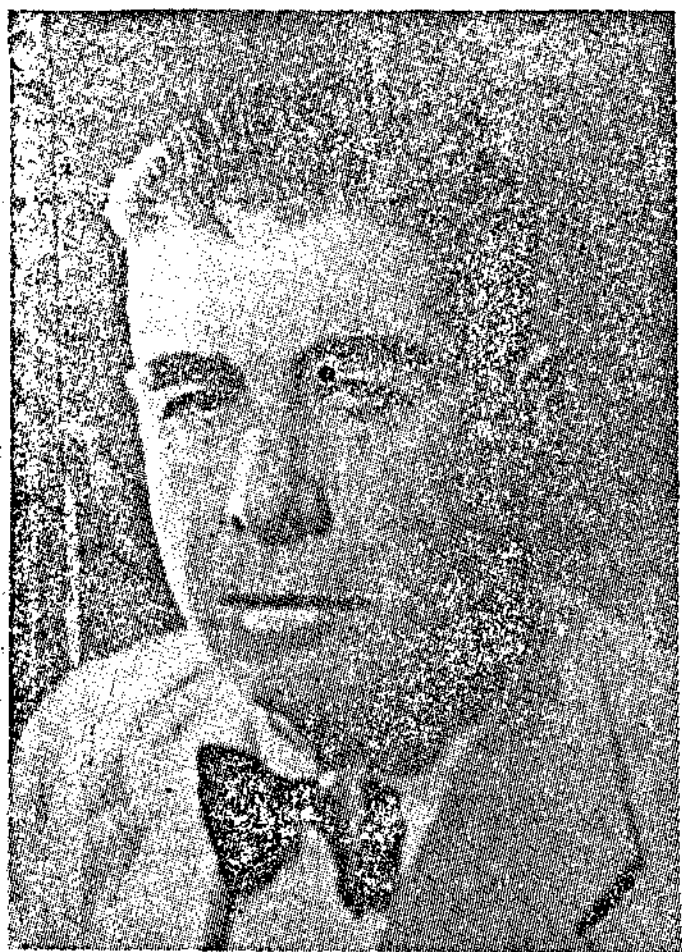
Следва на стр. 4

Из нашето село

Три дни на гости във

село Соколово (Дуванъ-ювасж) - Балчишко

Днешните културни и стопански постижения на изостаналото в своето развитие добруджанско село. Няма нищо по свето и скъпо в света от свобода. Разговорът на нашия редактор с най-стария ветеран на селото — дядо Илия. Какъ се чествуват големите празници в село. Тържества и народна радост. Какъ си тече живота в село. Някои историческо-географски бележки за селската община — Дуванъ-ювасж. Свободна Добруджа диша свободно с собствените си дробове. Какъ се постигат щастливи резултати, когато управници и народа в село живеят в дух на разбирателство и тесни задушежни приятелски връзки.

г. Стефанъ Пеневъ — Областенъ Директоръ

Леката кола, в която сме заели места двамата представители от редакцията на нашия вестник, напусна площад „Свобода“ и се понесе изъ повредените улици, водещи към шосето извън града, по посока на Балчик. Скоро автомобилните колела летяха въ ускорена бързина по равния път, прострянъ като била лента, всрѣдъ току що бухналите ниви. Предъ насъ се разстила безбръжната полска ширъ, нѣкжде леко възвишена. И цялото това раззелено поле изчезва отъ погледа, далечъ, въ хоризонта, нѣкдето се цѣлуватъ земята и небето. И ти се струва, като че ли се намиращъ надъ заспало море.

Въ далечината често се мъркатъ черни точки, които постоянно идатъ къмъ насъ, наедраватъ и виждашъ стадо отъ овце, тамъ препрѣжнати коне или разпрѣжнати кола, движущи се селани, занесени орачъ и всичко за мигъ следъ това изчезва отъ погледа.

Колата се плъзга по леко наклонения път, следъ това ползва по една забелязващото се нагорнище и, изведнѣжъ предъ погледа изпъкватъ, като шарени броеници, наредените по протежение на шосето селски къщици. Това е село Дуванъ-ювасж. И мислимъ, като че ли много наскоро ще догонимъ тия събрани, като огромно стадо къщи, но минава доста време въ очаквания, докато навлѣземъ въ самото село.

Нашето пътешествие е завършено. Спираме предъ общината, слизаемъ, заплѣваме се къмъ зданието и се изгубваме изъ пространния дворъ, залесенъ отъ млади плодни дървчета. Кметътъ на селото, г. Асенъ Гранджевъ бърза къмъ насъ, посреща ни съ приветлива усмивка и ни въвежда въ канцеларията си. Обясняваме му целта на нашето идване. Той остана твърде поласканъ отъ нашето внимание и ни повежда да разгледаме всички служби на общината. Навсѣкжде царя единъ образцовъ редъ, изрядна чистота и очудваща дисциплина. Чиновниците сж заети съ много работа. Огвѣнъ чакатъ нѣколко селяни, дошли отъ съседните, на общината села за разни услуги. Обслужването на жителите става бързо, акуратно и справедливо.

Кметътъ, г. Гранджевъ ни показва да разгледаме селото. Една значителна частъ отъ къщите сж преселнически и строени презъ миналата година. Вжтре сж обзаведени много доб-

Речта на кмета г. Гранджевъ по случай Георгиевденъ

ре. Изъ двороветъ блѣятъ малки агънца. Повечето отъ стопаните сж погълнати въ работа изъ дворичата и демищата; едни поправятъ повредените плетива, други — почистватъ

оборите. Тая зима бѣ страшно студена и вѣтровита. Всичко това, което е повредено въ домакинствата, трѣбва да се поправи въ свободното време отъ полската работа.

Утре е Георгиевденъ. Всички се готвятъ да го посрещнатъ, както подобава...

Предъ селската кръчма сж насѣдали въ полукръгъ нѣколко селяни, намѣтали небръжко върху си дългите ямурлуди. Разговорътъ имъ, вѣроятно живо ги интересува, защото е погълналъ цялото имъ внимание. Когато наближихме до тяхъ, всички станаха, поздравиха кмета и насъ и, ни последвахъ въ кръчмата. Безсѣмнено нашето пристѣствие ги заинтригува: искаха да узнаятъ кои сме, отъ къде идемъ и защо сме тукъ. Скоро заведението се изпълни съ други новодошли селяни, които заеха останалите маси. Разговоритъ се оживиха. Следъ малко писна и гайда, въздухъ се разведри и безгрижието изпълни душите.

Между другото, живо се интересувахъ да узнамъ нѣщо изъ миналото на това село. Някои исторически данни, предания, или поне легенди и, защо селото се именува Дуванъ-ювасж. Кметътъ г. Гранджевъ ми помогна въ случая, даде ми нѣкои обяснения и, за да задоволи напълно любопитството си, ме представи на най-стария ветеранъ на селото — дядо Илия.

Този старецъ, седѣше отъ насъ на припекъ предъ кръчмата. Върѣки товарътъ на годинитъ си той имаше бодъръ видъ. Нахлупиль до ушите си малки, подпрѣл ржце (на тоягата си, той по-скоро имаше видъ на замечанъ, отколкото на старъ грохналъ старецъ, убитъ отъ старчески мисли. Решихъ да наруша спокойствието му. Стиснахъ приятелски ржца и седнахъ до него. Моето внимание изглежда му правеше удоволствие и жива усмивка се разлѣ по благитъ му очи.

Е, какъ се чувствувашъ дядо Илия? — решихъ да поведе разговоръ съ него. Той нададе ухъ и разбра.

Добре съмъ синко. Остарѣлъ съмъ вече... и не мога да работя... нека младитъ да работятъ, сега имъ е времето.

Мисля си, колко е влюбенъ въ своя трудъ нашия селянинъ. И когато не може да работи се чувствувашъ нѣкакъ си виновенъ. Трудътъ е неговата радостъ и, когато не е годенъ за тридѣ, изпитва мъката на своето бездействие и смѣта себе си въ тѣжестъ на другитъ.

— Кolkото за здраве, — продължи той, — добре съмъ, здравъ съмъ, ама тежата годинитъ. Кжде сж ония години! Доживѣхъ да видя, поне това време

моятъ имашъ преди, всичко бѣ така наредено, като градина, просто да му се ненаредвашъ. Ама имотъ и жена радостъ не правятъ, когато те налегне черна мжка и, то каква, нито напредъ нито назадъ. Е тъй отиде всичко на вѣтра, докато останахъ безъ нищо.

Млъкна старецътъ, оставихъ го да се успокои. Той вдигна погледъ напредъ и зарѣя очи нѣкжде изъ простора, нѣкдето се ширѣха безкрайните ниви, — потъна въ мисли и забрави моето пристѣствие. Споменитъ го пренесоха нѣкде изъ миналото. Може би искаше да си спомни нѣщо, или пъкъ само така си мислеше. Сетне внезапно прекъсна мислитъ си, извърна погледъ къмъ мене и поднови разговора:

— Ами ти отъ къде си бе момче? Какво те води насамъ?

Обяснихъ му, колкото да задоволя неговото любопитство. Той поклати глава за удобрение и продължи разговори си:

— Имотъ ли е то, — отива. Мжно се печели — лесно се губи. Когато дойдохъ нашитъ бѣхъ останалъ почти безъ нищо. Де ще го върнешъ, кой да ти е пазилъ пуститъ авджийски книги за имотъ? Кой знае, кжде се пропиляха? Пъкъ и тогава нищо не ме радаваше, жи въехъ си лень да мине. Лошо е да си го бѣ, страшна горчилка!.. Само, който е преживѣлъ — той знае... Колко изтеглихъ, сажашъ край, нѣмаше

Група селяни, участници въ тържеството. Между тяхъ личи кмета г. Гранджевъ съ съпругата си.

пушината! Добре, че дойдохъ нашитъ. Сега да живея човѣкъ. Благодарение на нашия кметъ, добъръ човѣкъ е, даде ми малко земя и, сега се поминуваме съ бабата. Децата загинаха изъ войнитъ, отъ болести... ехъ, каквото му е било писано на човѣка ще го претегли.

— Ами ти, дядо Илия тукъ ли си роденъ, или си пришелецъ? — измѣстихъ разговора, колкото да отвлека мислитъ му другаде.

— Амчи, азъ съмъ отъ котленско. Дойдохъ насамъ, едва 12 годишенъ хлапакъ. Момче бѣхъ тогава, грижи нѣмахъ. Когато дойдохъ насамъ — нѣмаше го това село, което виждашъ. Всичко на всичко нѣколко разхвърлени чифлици и туй само. Пазарихъ се оваръ при единъ турчинъ — чорбаджия. Работихъ нѣколко години. Хареса ми тукъ и решихъ да се заселя. Отидохъ пакъ на село въ балкана, взехъ си булка отъ тамъ и пакъ се върнахъ насамъ. Всичко нѣколко дето виждашъ сега ижи,

бѣше обрасло въ трѣнакъ, а по-нататъкъ започнаше голѣма гора. Помня една година, ей тамъ до мосчето, предъ общината единъ вѣлкъ ми изяде една овца. Чакъ тукъ шетаха гадинитъ...

— Ами защо се нарича селото — Дуванъ-ювасж? Имало ли е насамъ много соколи и грабливи птици?

— Кой знае, какъ е станало

поене на добитъка.

По протежение на шосето, което минава предъ селото, отъ двете страни вече има млади посадения отъ дървчета, които въ близки години ще измѣнятъ еднообразния видъ на селото, бедно отъ къмъ залесеностъ. Особено много ни заинтересува вида на една постройка, въ недовършенъ видъ, която окъпана въ лжчитъ на слънцето та-

Георгиевденски молебень

това кръщаване! Тукъ имало доста турци Помня, че тждѣва изъ гората се намираха доста много грабливи птици, пъкъ и не рѣдко идваха такива отъ къмъ Русия. Хей, голѣма гора бѣше, ама днесъ и поменъ не остана. То, приказнитъ край нѣмаше, ами да си ходя, зеръ ра-

ше нѣкаква привлекателна мстичностъ. Тя не приличаше на другитъ, а, по скоро изглеждаше, да е нѣкоя стара антична ценностъ. И, действително, като ни се обясни, това е мѣсто вършената постройка на селската църква. Върѣки желанието на мѣстнитъ селяни, сж могли да бждатъ нововъзникъ необходимитъ средства за целта. Все пакъ, близкитъ дни очакватъ на селото задоволенето на тази нужда.

Малко по-нататъкъ, блискъ предъ насъ бѣловаросана и чиста постройка на основното училище. Отдалечъ личи надписъ „Князь Симеонъ Търновски“.

— Ако бѣхте тукъ въ миналото на миналата година, обясни г. Кмета, — вие напълнѣхте да останете разочаровани отъ състоянието на това рѣбенитено здание. Селото изпитваше крещяща нужда отъ единъ хигиеничен и напълно годна учебенъ занаятия сграда. Сумитъ които се отпуснаха, за задоволяване строителнитъ нужди нѣ бѣха достатъчни. Съ общитъ усилия на всички селяни, днесъ ние се радваме на това училищно здание, което отговаря на нуждитъ изисквания.

Малкитъ ученици бѣха въ класъ. Отъ ставитъ дойдохъ смѣсенія шумъ на тия безгрешни добруджанчета: едни пѣехъ други, изглежда повтаряха урокъ следъ учителя. Колко милъ и трогателно е да слушашъ тия малки българчета днесъ свободно да се ползуватъ отъ родния си матеренъ езикъ! Гласчетъ имъ ехтатъ въ своитъ звънливи трептения и сълзи на радостъ и умиление къпватъ душата ти: тѣ сж вече свободни. Каточели у тяхъ, никога до сега, не е чувствувашъ робски духъ. Тѣ, винаги сж били това което сж днесъ. Робството оставило само единъ лошъ споменъ, който имъ навѣва за минали неспокойни дни.

Влизаме въ училището. В салона ни посреща приветливъ учителя г. Зюмбюлевъ, — младъ енергиченъ младежъ, — водятъ на младата интелигенция въ селото. Показва ни да пристѣпуваме на учебнитъ занятия. Малкитъ ставатъ на крака. Нашето внезапно посещение ги изненадва. Скоро въ ставата еватъ чисти детски гласчета, декларирайтъ се стихотворения. Всѣки бърза, всѣки иска да покаже своитъ знания. Накрая цялия класъ звънна въ лисни. Частъ завърши. Ученицитъ из-

Ученицитъ, участващи въ парадъ скитъ клоденци, отъ които се ползуватъ домакинствата съ вода, бѣха въ плачевно състояние: изоставени, разнебитени и замърсени. Днесъ, благодарѣ грижитъ, които сж положени отъ страна на общината, иматъ видъ на много добре обзаведени, като за целта сж претърпѣли една основна поправка, съгласени съ уреди за лесно ползуване съ чиста вода — за пиене и удобни корита за

пълниха стаи, салона и, тая жива вълна се разля навън из двора.

Така си тече живота в село: — та труд и радост.

Какъ бѣ отпразднуванъ празника на храбростта и победитѣ Георгиевденъ на село

Георгиевденъ — празникътъ на храбростта и победитѣ на българската войска, тая година бѣ отпразднуванъ в село Дуванъ-ювасж, Балчишко сѣ голѣма тържественостъ. За прѣвъ пѣтъ добруджанскитѣ селяни отъ околията присѣтствуваха на едно рѣдко за тѣхъ тържество, което бѣ едно истинско събитие в живота имъ.

Още преди празника пристигнаха в селото много селяни отъ околнитѣ села, а също така и официални лица отъ Добричъ и Балчишкото, между които и представители на войската и едно войсково отѣделение за вземане участие в тържествата, представители на печата и множество гости.

Вечерта, срещу празника на площада, където за целта бѣ построенъ специаленъ аналой се състоя зря съ церемонии.

Отслужи се заупокойна молитва отъ свещ. Кирилъ Кръстевъ, въ съслужение съ детския хоръ при мѣстното основно училище, за упокоение душитѣ на славно загиналитѣ български войни отъ селата на Дуванъ-ювасжската община. Присѣтствуваха майкитѣ и близкитѣ сродници на убити въ войнитѣ, загърнати въ своитѣ черни забрадки.

Представителътъ на войската произнесе високо патриотично слово, въ което очерта пѣтъ на

да цени и да се радва на нея Добруджанци дадохъ спонтаненъ изразъ на народностно чувство и безгранична обичъ къмъ Царя и Родината.

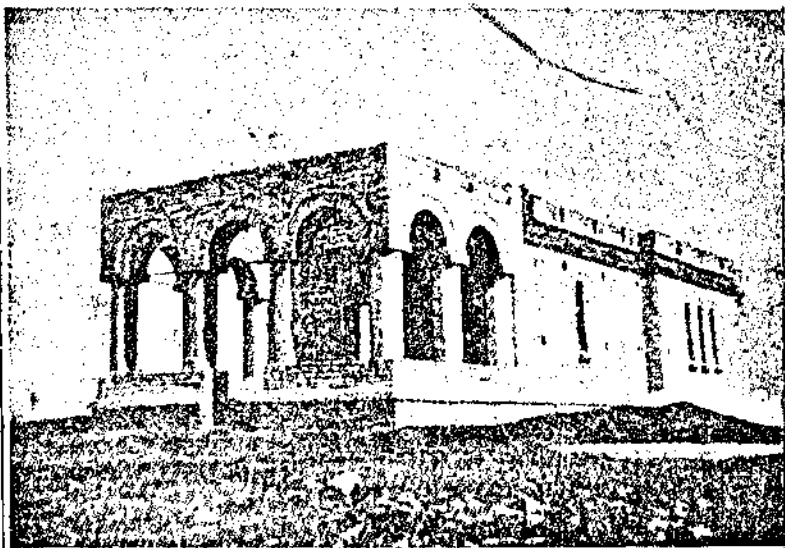
Тържеството се приключи съ дефилирането на войската и учащата се младежъ, които минаха въ стройни редици предъ официалнитѣ лица. Следъ това бѣ устроена въ училището народна трапеза, на която бѣха поканени всички присѣтстваващи. Обѣдътъ мина въ задушев-

Кую-кьой (Трапово) брой 40 кжши, съ 151 жители, или всичко 40 земеделски стопанства.

Дуванъ-ювасж (Соколово, Вултурещи)

е централното село — община. Състои се отъ 1250 жители, съставено отъ 210 кжши, или всичко 185 земеделски стопанства.

Климатътъ: остръ. Презъ зимата духа постоянно силенъ северозападенъ вѣтръ, лѣтото е съ промѣнлива температура:

Недовършената постройка на селската църква

на атмосфера. Селянитѣ донесоха своитѣ печени георгиевски агнета, вино и др. провизии. Тържеството мина въ отлично настроение, въ което народа даде воля на своитѣ чувства, на радостъ и безгрижие. Изпълнени бѣха патриотични и народни пѣсни и се пѣха надравици. Пиршеството завърши късно следъ обѣдъ.

Сведения за селата въ общината

горещо и, при морски вѣтръ, прохладно. Въ миналото, когато мѣстността е била обрасла наоколо съ пространни гори, днесъ вече изсѣчени и превърнати въ орна земя, е имало по-голяма влага.

Народонаселение: Общината е населена предимно съ българипреселници отъ сев. Добруджа, доста турци и по-малко цигани-работници. Говоримъ езикъ е български, даже и чуждия елементъ си служи съ него.

Учебно дѣло: Въ селото има основно първоначално училище, съ 4 отѣделения, обслужвани отъ 4 души учителски персоналъ.

Поминъкъ Главното занятие на населението е земеделството и скотовъдството. Въ производството чедко-мѣсто заема пшеницата, после ржжѣ смѣсъ, ечемикъ, овесъ, царевичъ, индустриални растения, варива, малко зеленчукъ; отъ фуражнитѣ растения: фий, люцерна, лудо просо, леши и др. Пчеларството не е особено силно развито.

Домашенъ добитъкъ: Най-много се среща коня, който се използва въ полската работа. Той е първия помощникъ на земеделския стопанинъ. По-малко сж разпространени — магарето, биколитѣ и говедата.

Обаче, скотовъдството, особено отглеждането на расови овце има най-важния дѣлъ въ този видъ поминъкъ за мѣстното население. Въ общината се изчисляватъ надъ 10 хил. овце, а тѣрде по-малко: свинетѣ и домашнитѣ птици и др.

Миналата есенъ въ общината за прѣвъ пѣтъ бѣ проведено изкуственото осеменяване на овцетѣ. Кметътъ, г. Гранджевъ, който е добре запознатъ въ миналото съ този новъ начинъ въ

Кооперативно дѣло

Кооперацията въ общината е още въ своя подеиъ и разрастъ. Основаната, въ селото-община, Кредитна, потребителна кооперация не бележи за сега особени успѣхи. Предполага се, че въ близо бъдеще ще бъдатъ положени по-големѣ грижи за възможаването на това дѣло за да бъдатъ постигнати по-големѣ резултати.

Основаниятъ комитетъ въ селото, за провеждането на културни начинания, въ много близоко време ще уреди читалище. Въ настоящия моментъ се търси подходяща сграда за помѣщаването на читалището.

Общинско управление

Службитѣ въ общинското управление сж разпредѣлени, както следва: Кметъ, секретаръ-бирникъ, архиваръ, писаръ, събирачъ на данѣци и селска стража.

Кметътъ на общината, г-нъ Асенъ Гранджевъ е посветилъ всичкитѣ си грижи, внимание и трудъ за образцовото обзавеждане на всички административни служби, а така също и за

Учителитѣ отъ основното училище, снети заедно съ Кмета предъ самата сграда на училището

културния и стопански подеиъ на всички села отъ общината. Всички функции се изпълняватъ най-правилно, добросъвестно и точно, съ огледъ за бързата и пълна обслужка на жителитѣ отъ общината.

Ученически хоръ

Особени грижи и старания сж вложени отъ г. Гранджевъ за благоустройството на селото, по отношение: планиране, поправка на водоснабдителнитѣ източници — кладенци и резервуари, съ всички необходими

Войсковата частъ на парада съоржжения. Това е отъ голѣмо значение за населението, което по този начинъ е задово-

Безопасната игла празнува юбилей

Безопасната игла празнува юбилей! Докато нейнитѣ пострими, обикновенната игла и карфицата, сж били известни още отъ най-старо време, безопасната игла е сравнително помлада. Споредъ установенитѣ дани тѣзи дни тя навършила бѣ въковно съществуване. Люпка-та й, както се установи напоследъкъ, се намира въ Нюрнбергъ, където презъ 1342 год. следъ уморител. ржченъ трудъ е била „измислена на животъ“ първата безопасна игла, направена отъ желѣзенъ и месинговъ тѣлъ. Машиннитѣ производството започна едва въ 1812 година, значи преди 130 години.

Кмета, г. Гранджевъ раздава свидетелствата за народна признателностъ на роднинитѣ на падналитѣ въ войнитѣ добруджански българиволило крещящитѣ си нужди отъ вода, въ тази безводна областъ на България.

По починъ на г-нъ Кмета сж основани и обзаведени безплатни ученически трапезарии, където беднитѣ деца се ползватъ отъ безплатна храна. За задоволяване нуждитѣ отъ училищна сграда въ с. Хамзала-ръ е предприета направата на при-

ни още две отѣделения. Построени сж също така и общински обори за добитъкъ.

Службата на секретаръ-бирникъ се завежда отъ г. Димитровъ, въ която е поставенъ образцовъ редъ. Прави впечатление коректнитѣ и задушевени отношения, които съществуватъ между общинския персоналъ. Това е залогъ за успѣха на всѣка работа, когато се твори при разбирателство и взаимни усилия.

Ето, грижитѣ за повдигане нивото на живота на изостаналото добруджанско село вече постигатъ задоволителни резултати, когато системно и по-цѣлостно обхващатъ сложнитѣ и разнообразни прояви на селския животъ и, когато на чело стоятъ прозорливи, опитни и трудолюбиви управници, които се водятъ отъ амбицията: да създадатъ, въздигнатъ и преобразятъ селския битъ и култура.

Хвала и честъ на такива труженици!

Георги Дим. Ивановъ

ПЪРВОКЛАСНА СЛАДКАРНИЦА и I-ва дипломирана бозаднииница

„ВЕНЕЦИЯ“

ул. „25 Септември“ № 16 (срещу читалището)

модерно обзаведена отъ известния на добричани — дипломиранъ майсторъ-специалистъ на боза

ЦВѢТКО АНГЕЛОВЪ

Ви предлага винаги прѣсна-екстра БОЗА, приготвена отъ първок. отбрани материали, ненадмината по вкусъ, качество и пивакость соботвено производство.

Сервиратъ се винаги прѣсни, първокачествени, най-различни видове ПАСТИ.

Бозата на ЦВѢТКО бие рекордъ

ЗЕМЕДЕЛОКО.
кооперативно взаимно
застрахователно д-во
СОФИЯ, ул. Позитано № 1.

Сключва застраховки ЖИВОТЪ по всички видове комбинации.

Главенъ представителъ за Добруджа
Димитъръ Гавриловъ — Добричъ,
ул. „Гр. Маджистрати № 1 — Тел. 30.

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

Сдържательтъ на реномирания хотелъ „НОВЪ ПРЕСЛАВЪ“ съобщава на всички свои многобройни клиенти отъ цѣла Добруджа, че хотела е наново ремонтиранъ и снабденъ съ всички изискани удобства.

отъ сдържателя

Четете вестникъ „Добруджанска ПОЩА“

Основното училище въ селото

борбитѣ, които е водилъ нашия народъ и готовия за себепожертва винаги български воинъ.

Следъ това кметътъ на общината, г-нъ Асенъ Гранджевъ произнесе вдъхновена речъ за значението на днешното тържество.

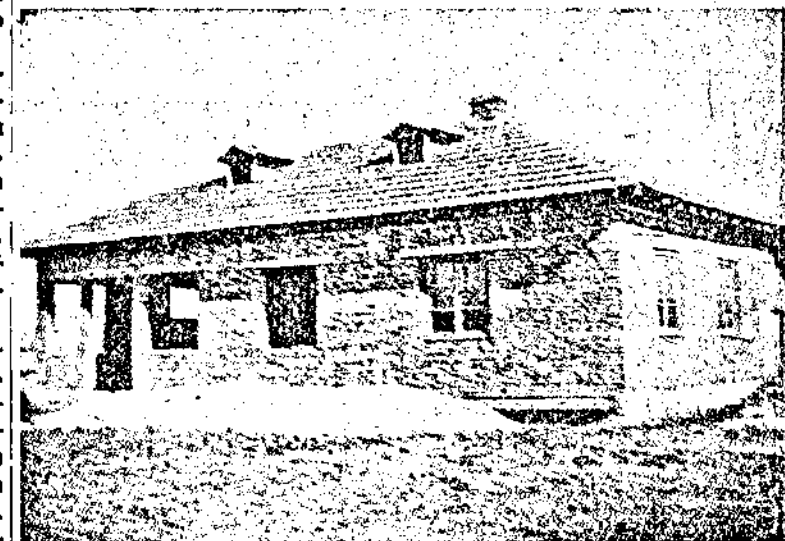
Представителътъ на църквата, отецъ Кирилъ говори за значението на днешния празникъ, като отправя възхвали къмъ величавия духъ на славно загиналитѣ български войскари, и прикани всички присѣтстваващи да почетатъ паметта на загиналитѣ съ едно минутно мълчание на колѣне.

Непосрѣдствено следъ тържеството, ученицитѣ отъ мѣстното основно училище, на групи представиха нѣколко сцени, въ които фигуративно изразиха при свѣтлината на факли, огньове и плакати, моменти отъ величавото минало на българския народъ, пѣйни народностни маршове.

На следния денъ — Георгиевденъ, се състоя преди обѣдъ молебень, отслуженъ отъ свещеникъ Кръстевъ. Присѣтстваха официалнитѣ лица-гости и мѣстнитѣ, начело съ г. кмета Гранджевъ и множество народъ. Произнесени бѣха речи, въ които се изтъкна значението на днешния празникъ. Следъ това бѣ произведенъ парадъ предъ представителъ на войската.

Следъ парада, г. кмета раздаде свидетелства за народна признателностъ на роднинитѣ на покойницитѣ, които загинаха въ войнитѣ.

Моментътъ бѣ трогателенъ. Само този, който е билъ лишень отъ свободата и, е билъ до вчера робъ, знае истински

Една отъ най-хубавитѣ нови преселнически кжши въ селото

нието му произлиза отъ името на известенъ въ миналото землевладелецъ — Сулейманъ-бей, който е билъ собственикъ на този чифликъ.

Хамзала-ръ, съставено отъ 96 кжши, съ 313 жители, или всичко 80 земеделски стопанства. Названието си носи отъ името на Хамзала-бей, нѣкога едъръ землевладелецъ тамъ.

третиране осеменяването на овцетѣ е положилъ голѣми грижи за успѣха на тази акция и съ положителностъ може вече да се говори, че сж постигнати много шастливи резултати. Населението гледа вече съ доверие на тази акция и се очаква презъ есенята да бъдатъ постигнати още по-големѣ резултати.

Радакция и администрация ул. „Гр. Маджистрати“ 1—Добрич.
Пощ. чек. с/кв 6772. Тел. № 30. За писма: пощ. кутия № 2

НАШИЯТ БЕЛЕЖНИК

... ЗА ОБРАТНАТА СТРАНА НА МЕДАЛА ...

Добричката община, съгласно чл. 30, от 19 м. н. е взманила въ дълг на всички търговци-питейнопродавачи на едро и дребно да декларират всички налични количества спиртни напитки, като въ началото на всяко полумесечие същите сж задължени да се отчитат на базата на продадените количества към тия дати, като плащат, както следва: за вина по 1 лв. на илгр., за ракии и всички последни спиртни питеи — по 5 лв. на литър и за пиво (бир) — по 2 лв. на бутлика и пр. други налози за разни видове стоки, които се внасят въ града. Сумигът от тия облагания щѣ ли да послужат за посрещане благоустройственитъ нужди на Добричъ.

Отъ всичко това проличаватъ голѣмитъ грижи, които общината полага за благоустрояването на Добричъ. И върваме, че никой отъ насъ не ще отиде противъ тия добри желания, — да се облекчи болката на града ни. Обаче този въпросъ трѣбва да бѣде разглежданъ отъ практическата му страна, за да се добие едно ясно становище за ефикасността на тия мѣрки. Касая се, къде трѣбва да бѣдатъ сложени тѣжеститъ на тия облагания, безъ да се изпита особена болезненостъ и, дали това не ще нанесе повече вреда за известнѣ клонозъ търговия, отъ колкото съществена облага. И, най-сетне, дали не ще бѣде нагърненъ отчасти интересътъ на нашия градъ въ известни отношения за смѣтка на благоустрояването му?

Изхождайки отъ становището, че тия налози трѣбва да се понесатъ отъ известни търговски артикули, които не представ-

ляватъ съществена необходимостъ за човѣка и се таксуватъ повече, като луксъ, се е решило да бѣдатъ обложени съ налози, като напр. спиртниятъ питей. Обаче съществена страна на въпроса е затруднението, които се пораждатъ въ търговията съ спиртниятъ напитки, при тѣхния пласментъ въ околнѣта. Несъмнено това ще се отрази върху перичкитъ на вина и ракии отъ селскитъ кръчмари, които до сега сж ги купували изключително отъ Добричъ. Защото, търговецътъ-крѣчмаръ отъ близкитъ, на Добричъ, села ще предпочете да прави занаятъ своитъ доставки отъ другитъ близки търговски центрове, понеже ще ги има на по-износни цени.

Другояче би стоялъ въпроса, ако тия мѣрки имаха строго локаленъ характеръ и се понасяха отъ самия гр. Добричъ, безъ да бѣдатъ засегнати интереситъ на търговията, която се води между селото и града ни.

Ето единъ въпросъ, който смущава днесъ спокойствието на търговцитъ на вина и ракии, най-вече ангориститъ предъ неблагоприятни изгледи, които се създаватъ за тѣхъ. Освенъ това, тия неблагоприятни промѣни, неминуемо ще намалятъ работата въ тия търговски заведения и, като последица окатряне състава на помощната персоналъ, предимно работната рѣжа, която е заангажирана въ тази работа.

Отъ всичко това явствува, че въ тия мѣрки е заседнала известна неяснотъ, или недоразумение, което следва веднага да се изправи, тъй като още не е късно да се отстрани вредното отъ ползното.

Спомени за Адриана Будевска

(Продължение отъ 1 стр.)

ние, по поводъ нѣкои злочинства и издевателства въ Добруджа, на което А. Будевска е присъствувала, както винаги незабелзана отъ никого, тя дойде още сжия денъ въ канцеларията на съюза „Добруджа“ и ми подари своя юбилеенъ сборникъ. Той носеше следното посвещение:

„Дѣлата сами говорятъ за който и да е билъ създателъ. Тѣ викатъ силно, крѣщатъ дори, ето защо е скромно винаги истинския деецъ, — нѣщо, съ което ме трогватъ г-нъ Печо Господиновъ!“

Добруджанката
А. Будевска-Ганчева“

Именната българска актриса винаги се чувствуваше приобщена къмъ Добруджа. Тя изживяваше нейнитъ страдания, които чувствуваше като свои.

Този приобщеностъ на А. Будевска къмъ Добруджа имаше своето обяснение: тя бѣ родена въ Добричъ, обичаше и боготворѣше Добруджа по свойски. Но тѣзи свои чувства тя не изявяваше никога подчертано, защото — както много пѣти ми е казвала — който истински обича, той никога не говори за любовта си.

П. Господиновъ.

Хотелъ „МУСАЛЛА“

най-конфортния
хотелъ въ Варна

съ всички

най-модерни

удоботва

Първокласенъ

курортенъ

Ресторантъ-Пивница

„ЕВРОПА“ - Варна

на
ТОДОРЪ СТ. ПОПОВЪ

бул. Сливница № 11

Телефонъ № 22-49.

В-къ „Добрудж. поща“
рекламира най-добре
въ Добруджа.

ЗА КАПРИЗИТЪ НА ЛЮБОВТА. КЪТЧЕ ЗА МЛАДИТЪ

Нѣща, които трѣбва да знае всѣки младъ
мжжъ и жена.

ЛЮБОВТА Е ВЪЧНА, НО...

Нищо не е толкова преходно, както любовта и въпрѣки това, тя пакъ си остава вѣчна. Да се запази и задържи любовта — е голѣмото изкуство, за което отъ незапомнени времена сж се старали да създадатъ правила и закони, съчитъ помощъ тя би могла вѣчно да продължи.

Тайната на всички тѣзи „рецепти“ се заключавала въ това, какъ да се постигне любовта и, най-главното, какъ да бѣде запазена.

Предлагаме на нашитъ читатели и читателки нѣколко съвети, като се надѣваме, че щѣ имъ бѣдатъ полезни.

ЗА ЖЕНИТЪ.

— Всѣкога помнете, че въ любовта жената владствува надъ мжжа, но никога не позволявайте той да разбере това. Защото, ако той се увѣри въ това, ще си играе съ васъ и ще ви измѣчва, а може би и да ви изостави. Жената никога не трѣбва да използва своитъ власти до болезненостъ за мжжа, защото това може да вгори взаимнитъ отношения и да настѣпи известно разочарование.

— Никога не прекъсвайте разказа му, не правете скучающе лице, не си играйте съ рѣцетъ и не клатете краката си. Макаръ и да е глупавъ и скученъ неговиятъ разказъ, ако го слушате внимателно той ще ви счита за умна жена.

— Не се опитвайте да се покажете кокетна, ако това не ви прилича. По-вѣроятно е да се покажете смѣшна.

— Никога не му говорете за своитъ туалети, за миналитъ си любовни истории и за други ваши капризи и своеволия. Това може да правите, ако сте женени отъ нѣколко години и ви е скучно. Но по-добре е тогава не правете това.

— Старайте се да говорите колкото е възможно по-малко. Ако премѣждате нѣкои дребни работи, свързани съ васъ, или вашето минало, които смѣтате за компрометиращи не е зле да ги кажете при удобенъ случай, защото рискувате да бѣдете изненадана; мжжътъ ако ви обича искрено, ще ви прости.

— Знайте, че мжжътъ държи много на вашето внимание и ако въ нѣкой случай го пренебрегнете, той не ще се стѣри да ви подиграе съ нѣкоя иронична забележка. Това може да ви заболѣ твърде много, но по-добре е да не си отмѣстите, или пъкъ сторете това безъ увлѣчение, защото и най-малкия поводъ може да създаде неприятни драгъ, които биха затъмнили хоризонта на вашето щастие. Напр. мжжътъ ако ви подари цѣвта, макаръ и да сж най-обикновени и евтини винаги ги приемайте съ усмивка и никога не ги хвърляйте на страна, поне докато той е при васъ. Мжжътъ е твърде впечатлителенъ и едва ли ще ви прости това.

— Ако обичате нѣкого, повтаряйте му го често. Той всѣкога съ радостъ слуша подобни думи. Но ако престанете да го обичате, не му го казвайте. Той самъ ще забележи и тогава раздѣлата ще настѣпи безболезнено. Никога не се увлѣчайте въ играта на любовта защото рискувате да провалите не само нея, но и себе си и, нѣкога следъ това, дълбоко ще съжалявате за вашитъ дивни страстни увлѣчения.

— Никога не питайте мжжа дали ви обича. Обаче, искате

ли да се избавите отъ него питайте го, колкото е възможно по-често. Мжжътъ ще се отвари отъ васъ и ще ви изостави.

ЗА МЖЖЕТЪ.

— Старайте се да се покажете умненъ, безразлично дали притежавате това качество, или не. Обаче, ако действително сте умненъ, не изисквайте твърде много разбиране. Ако ли не сте умненъ, бѣдете внимателенъ въ разговоритъ си, защото обикновено въображението на любящата жена боледува и може много отъ вашитъ леки шегѣ да бѣдатъ преработени въ неимоверно злокачествени фантазмагорини, които ще се изсипятъ върху васъ, когато жената посѣгне да си отмѣсти. Най-добре е при този случай, да подчертаете вашето спокойствие.

— Считайте се за Казанова, но не го казвайте. Женитъ обичатъ да виждатъ въ любимия мжжъ Казанова, но не желаятъ да знаятъ, че това е точно така. Не се подавайте въ властта на жената, даже и когато по необясними за васъ причини тя се чувствува оскърбена, защото тогава жената най-много лъже и, ако паднете на молба, тя не оамо ще ви съжалява, но ще изчезне любовта ѝ къмъ васъ и даже може да ви направи. Жената прилича на необузданъ конь — не го ли оседлаешъ о време, жестоко ще те срита, ще ти нанесе щети и ще те изостави.

— Ако искате да добиете любовта на жената — и да я запазите — никога не забравяйте малкитъ проявления на внимание къмъ нея.

— Не изисквайте отъ жената съ часове да слуша за вашата професия, за развѣнитъ разговори съ ваши приятели, особено за вашитъ минали любовни авантюри.

— Никога не поставяйте жената въ смѣтно положение предъ друга, иначе, тя е въ състояние да постигнѣ по сжия начинъ къмъ васъ. Обаче, ако жената постигнѣ така, то значи, че вече е престанала да ви обича, защото любящата жена винаги се грижи всички да гледатъ съ уважение на нейния изборникъ.

— При любовна гонитба имайте за себе си предвидъ следното: „жената прилича на собствената ви сѣнка: гонитъ ли я — бѣга; бѣгащъ ли ти — тя те гони“. Но и това правило носи своитъ изключения.

— Жената, съ която сте свързани, трѣбва всѣкога да смѣта себе си за единствената жена, която може да ви направи щастливъ. Но преди всичко никога не ѝ давайте поводъ да мисли, че се боите отъ конкуренция.

— Ако обичате нѣкоя жена, дайте ѝ да разбере това. Може да не ѝ го кажете направо — имала хиляди други начини. Но както и да бихте постигнѣли, ще ѝ доставите радостъ.

Иванъ Русановъ

лозарски-винарски

складъ

„ГЪМЗЯ“ — ВАРНА

ул. Ц. Борисъ 25

Производителъ и търговия съ ВИНА и спиртни питеи на едро и дребно
Телефонъ № 29-94

Печатница „Свѣтлина“ - Варна

Е Добруджанци — гости на Варна! Е

СВАТО - МИТЮ

Бул. Сливница № 5.

Единственото добре уредено заведение въ Варна, Ви предлага оркестъръ балалайки, уютна градина, където ще намѣрите винаги прочутитъ риби — приготвени на скара и пражени.

Първокачествени напитки и закуски

Гоститъ на Варна винаги посещаватъ само единствения най-добре обзаведенъ и уютенъ Ресторантъ-Дансингъ

„ГРОЗДЪ“

на бул. „Сливница“ — до морската градина, където се точи презъ всяко време отледало и добре изстудено придв. царско шуменско ПИВО. Сервира се сжщо отъ най-вежлива прислуга всички други спиртни напитки отъ най-добро качество съ най-различни и разнообразни вкусни и апетитни закуски, тъй като ресторанта разполага съ отлична мѣстна и европейска кухня, заведена отъ специалистъ майсторъ-готвачъ. НАСКОРЪ въ ресторантъ „ГРОЗДЪ“ започва да гастролира най-голѣмата софийска артистична трупа съ своитъ най-оригинални и невиджани до сега нумера. Всяка вечеръ нови изненади, ДЖАЗЪ и ТАНЦИ само въ ресторанта „ГРОЗДЪ“

Внимание! Ново! Ванно!

Откри се въ ВАРНА модерно обзаведена кафе-сладкарница

„ПАЛМА“

ул. „6 септемврий“ 2 (срещу рестор. „Кристалъ“)

Сервира се винаги прѣсни първокачествени сладкиши, изработени съ чисто краве масло, които задоволяватъ и най-взискателния вкусъ. Посещавайте ПАЛМА запомнете! Едно посещение е достатъчно за да се увѣрите!

КРЪСТЮ Н. ТАЧЕВЪ

Представителство, търговия на брашна, трици, зърнени храни, варива и др.

ВАРНА.

Телефонъ № 27-50

СКЛАДЪ ЗА ВИНА И РАКИИ „ЦЕНТРАЛЪ“

на Иванъ М. Ивановъ — Добричъ
ул. „Кн. Сим. Търновски“ 1

разполага винаги на складъ съ първокачествени отлежали БѢЛИ и ЧЕРВЕНИ ЮЖНИ ВИНА, разни видове вкусни натурални ракии, коняци, мастика и др.

Продажба на едро и дребно.

Едно посещение е достатъчно да се увѣрите!

ИВАНЪ СТ. ПОПОВЪ

Мелничарство, търговия на едро съ зърнени храни и варива
ВАРНА — ДЕВНЯ

Телефони: Варна — 22-92

Девня — 14.

Ресторантъ — пивница

„ЧИЧО МИТЮ“

бул. „Сливница“ № 25. Телефонъ 28-00
известенъ на всички гости и пѣтовници на Варна, където се сервира винаги вкусна и питателна храна и други закуски и първокачествени напитки. Свири и пѣе всѣка вечеръ известния любимецъ на варненци — Савата. Едно посещение е достатъчно за да се увѣрите
Димитъръ Марленовъ — Чичо Митю

Складъ за вина и ракии

„ОСМАРЪ“ о. о. д-во
с. Осмаръ — Преславско

представителство — складъ въ гр. Добричъ ул. Царъ Борисъ, жгѣла ул. „34-та“ № 1
пустна въ продажба най-прочутитъ доброкачествени БѢЛИ и ЧЕРВЕНИ ВИНА, сливови, джибрени и др. ракии и напитки. Нека всѣки кръчмаръ знае, че склада „ОСМАРЪ“ ще го снабди съ натурална отбрана и първокачествена стока.

Добруджанци, Рекламирайте чрезъ в. Добруджанска поща, който е най-разпространения в-къ въ цѣла Добруджа.